

Klagandena yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom av den 29 november 2000 i mål T-213/97 i den del som är tillämplig på klagandena,
- ogiltigförklara rådets beslut att inte anta förslaget till förordning om införande av en slutgiltig antidumpnings-tull på import av oblekt bomullstyg från Folkrepubliken Kina, Egypten, Indien, Indonesien, Pakistan och Turkiet (KOM(97) 160 slutlig av den 21 april 1997) i den del som är tillämplig på klagandena,
- förklara att klagandenas yrkande om skadestånd i mål T-213/97 var välgrundat och återförvisa målet till förstainstansrätten för fastställande av skadeståndsbeloppets storlek,
- förplikta rådet att ersätta klagandenas rättegångskostnader i såväl det föreliggande målet som i mål T-213/97.

Grunder och huvudargument

Klagandena gör gällande att förstainstansrätten har åsidosatt gemenskapsrätten enligt följande:

- Den har åsidosatt artikel 173 i EG-fördraget (nu artikel 230 EG) såsom den tolkats i rättspraxis (och dessutom jämförd med artiklarna 9.1, 6.9, 12.2 och 13 i antidumpningsavtalet som ingår i det allmänna tull- och handelsavtalet 1994), samt den allmänna rättsprincipen om kongruens genom att förklara att den ifrågasatta åtgärden inte utgjorde en rättsakt mot vilken talan kan väckas i den mening som avses i artikel 173 i fördraget (nu artikel 230 EG).
- Den har åsidosatt artikel 19 i EG-stadgan för domstolen och artikel 44 i förstainstansrättens rättegångsregler genom att finna att klagandena hade framställt ett nytt yrkande i strid med dessa bestämmelser.
- Den har åsidosatt artikel 173 i EG-fördraget (nu artikel 230 EG) såsom den tolkats i rättspraxis (och dessutom jämförd med artiklarna 9.1, 6.9, 12.2 och 13 i antidumpningsavtalet som ingår i det allmänna tull- och handelsavtalet 1994) genom att förklara att enbart det förhållandet att femtonmånadersfristen, enligt artikel 6.9 i grundförordningen, har löpt ut inte innebär att det föreligger ett rådsbeslut som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring i enlighet med artikel 173 i fördraget (nu artikel 230 EG).

- Den har åsidosatt artiklarna 190 och 215 i EG-fördraget (nu artiklarna 253 EG och 288 EG) samt den allmänna rättsprincipen om kongruens genom att inte godta argumentet att den ifrågasatta åtgärden var rättsstridig på grund av frånvaro av motivering, och dessutom antyda att rådet hade en fullständig handlingsfrihet som inte var begränsad av grundförordningen.

(¹) EGT C 318, 18.10.1997, s. 23.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Corte d'appello di Milano av den 29 januari 2001, avseende överklagande av Payroll Data Services (Italy) s.r.L., ADP Europe S.A. och ADP GSI S.A.

(Mål C-79/01)

(2001/C 108/16)

Corte d'appello di Milano begär genom beslut av den 29 januari 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 15 februari 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande avseende överklagande av Payroll Data Services (Italy) s.r.L., ADP Europe S.A. och ADP GSI S.A. beträffande följande fråga:

”Utgör artiklarna 43 och 49 i EG-fördraget hinder för att den nationella domstolen tillämpar artikel 1 i lag nr 12 av den 11 januari 1979, i ändrad lydelse enligt artikel 58.16 i lag nr 144 av den 17 maj 1999, om reglering av yrket arbetskonsulent, i den del denna innebär ett absolut förbud mot att externa företag, som tillhandahåller tjänster för framställning och tryckning av lönebesked, tillhandahåller sina tjänster till företag med mindre än 250 anställda?”

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal d'instance de Châteauroux av den 26 januari 2001 i målet mellan bolaget Michel och Recettes des douanes

(Mål C-80/01)

(2001/C 108/17)

Tribunal d'instance de Châteauroux begär genom beslut av den 26 januari 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 16 februari 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan bolaget Michel och Recettes des douanes beträffande följande frågor:

Skall artikel 3 a och 3 b i Romfördraget, första övervägandet i och artikel 3.2 i direktiv 92/12 av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor⁽¹⁾ samt sjätte och åttonde övervägandet i direktiv 92/81 av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor⁽²⁾ tolkas så att Republiken Frankrike inte kan vägra att återbetala inhemsk skatt på oljeprodukter (taxe intérieure sur les produits pétroliers (TIPP)) som en grossist som handlar med oljeprodukter har erlagt på grund av en utebliven betalning från en av sina kunder?

(1) Rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, 23.3.1992, s. 1).

(2) Rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor (EGT L 316, 31.10.1992, s. 12).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av franska Cour de cassation, Chambre commerciale, financière et économique av den 13 februari 2001 i målet mellan SARL Boire Manoux och Directeur de l'Institut national de la propriété industrielle (INPI)

(Mål C-81/01)

(2001/C 108/18)

Franska Cour de cassation, Chambre commerciale, financière et économique begär genom beslut av den 13 februari 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 16 februari 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan SARL Boire Manoux och Directeur de l'Institut national de la propriété industrielle (INPI) beträffande följande fråga:

Skall artikel 40 i förordning nr 2392/89⁽¹⁾ tolkas på så sätt att det är förbjudet att registrera ett geografiskt namn som varumärke för produkter som avses i förordningen om det inte föreskrivs i artikel 11 att namnet får användas, även om registreringen av ett sådant varumärke inte kan vilseleda konsumenten beträffande vinets härkomst och inte ger upphov till förväxling med någon registrerad geografisk beteckning, om det geografiska namnet ifråga avser det område där vinet faktiskt är producerat men detta område omfattas av andra ursprungsbeteckningar och om registreringen kan ge intryck av att det finns ett skydd för det geografiska namnet?

(1) Rådets förordning (EEG) nr 2392/89 av den 24 juli 1989 om allmänna bestämmelser om beskrivning och presentation av vin och druvmust (EGT L 232 av den 9 augusti 1989, s. 13).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal de Grande Instance de Paris (trettioförsta avdelningen) av den 19 februari 2001 i målet Åklagarmyndigheten mot Greenham och Abel

(Mål C-95/01)

(2001/C 108/19)

Tribunal de Grande Instance de Paris (31 avdelningen) begär genom beslut av den 19 februari 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 27 februari 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet Åklagarmyndigheten mot Greenham och Abel beträffande följande fråga:

Skall artiklarna 28 och 30 i fördraget tolkas på så sätt att en medlemsstat inte kan hindra den fria rörligheten och försäljningen av ett näringstillskott som lagligen har försålts i en annan medlemsstat?

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 27 februari 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-97/01)

(2001/C 108/20)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 februari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av S. Rating och F. Siredey-Garnier, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg, genom att i praktiken inte säkerställa införlivandet av artikel 4d i direktiv 90/388/EEG⁽¹⁾ i dess lydelse enligt direktiv 96/19/EG⁽²⁾, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter,
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.